

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/124/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7708210244
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7708210244.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu F. M.Š., J.. X.X.XXXX, S., I. XX, právne zast. JUDr. Anton Hencovský a spol., Advokátska kancelária, Košice, Františkánska 3, proti žalovanému Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., Bratislava, Dostojevského rad č.4, IČO: 00 151 700, o náhradu škody na zdraví s príslušenstvom o odvolaní žalovaného proti rozsudku 21C/101/2008-239 z 19.11.2015 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi škodu na zdraví peňažným odškodnením bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 10 700,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% zo sumy 10 700,- eur od 19.8.2012 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v samostatnom uznesení do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 16.7.2008 domáhal, ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že k uvedenému sa vyjadril žalovaný a to písomným podaním doručeným mu 11.9.2008, že žalobcovi celkovo žalovaný poukázal obnos vo výške 446 380,- Sk pozostávajúci z bolestného za 780 bodov, ktoré predstavuje náhradu vo výške 271 260,- Sk ako aj SSU za 520 bodov vyjadrujúcich náhradu vo výške 195 120,- Sk a podľa názoru žalovaného nárok žalobcu považuje za nedôvodný a neopodstatnený a preto ho žiada v celom rozsahu zamietnuť. Ďalej súd poukázal na to, že písomným podaním doručeným mu 16.6.2009 podal žalobca návrh na pripustenie zmeny žaloby a to tým spôsobom, že rozširuje žalobu o sumu 97 560,- Sk, teda 3 238,40 eur a ako svoj návrh odôvodnil, že k rozšírenému návrhu sa vyjadril žalovaný písomným podaním doručeným mu 18.6.2009. Uviedol aké dokazovanie vykonal zistil nasledovný skutkový stav: Z pripojeného súdneho spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/17/2008 ako aj z Trestného rozkazu, č.k. 3T/17/2008 - 257 zo 4.2.2008 je zrejmé, že obvinený Z. Č. bol uznaný vinným z dôvodu, že inému a to žalobcovi z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, pričom zároveň vykonával v stave spôsobujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil návykovej látky činnosť pri ktorej by mohol ohroziť život, alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a spôsobil čo aj z nedbanlivosti inému ublíženie na zdraví, teda spáchal prečin ublíženia na zdraví a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, že z Potvrdenia o poisťovateľovi (č.l. 10) je zrejmé, že poisťovateľom motorového vozidla zn. Daewoo Lanos bol v období od 1.1.2012 do 8.11.2006 žalovaný a to Allianz - Slovenská poisťovňa, z Lekárskych správ, počet ks 4 nachádzajúcich sa na č.l. 11 až č.l. 14 je zrejma diagnóza zranení u žalobcu, z Lekárskeho posudku o bolestnom a o SSU (č.l. 15) vystaveného S.. K. V. je zrejme stanovenie nasledovných diagnóz. Položka č. 246 c- šok ťažkého stupňa 60 bodov, položka

č. 223 - otras mozgu ľažkého stupňa, počet bodov 120, položka č. 2 rana brady chirurgické ošetrenie, počet bodov 10, položka č. 189 d - zlomenina stehennej kosti ľavo , liečená operáciou, počet bodov 180, položka č. 162- hlboká rana DK ľavo, počet bodov 15, položka č. 190 d - zlomenina stehennej kosti vpravo - liečená operáciou, počet bodov 180, položka č. 162 - hlboká rana DK vpravo - počet bodov 15, položka č. 143 d - zlomenina laktvej kosti liečená operáciou počet bodov 75, položka 115, hlboká rana HK chirurgicky ošetrená, počet bodov 15 a položka 212 b - zlomenia priehlavkovej kosti IMTT s posunom 50 bodov, s poznámkou, že položka 189 d bola zvýšená pre hroziacu pseudoartrózu, ktorá si vyžiadala ďalší operačný zákrok a doplnenie OS materiálu. Spolu celkový počet bodov z predmetného lekárskeho posudku je 810 bodov, z Lekárskeho posudku o bolestnom a o SSU vyhotoveného S.. Z. Y.Č. je zrejmé, že bola stanovená diagnóza č. položky 162 - hlboká rana ľavej DK, chir. ošetrená, počet bodov 15 a položka č. 162 - hlboká rana ľavej DK, chir. ošetrená, počet bodov 15 s poznámkou, keďže obidve rany boli extrakciou klincov, ktoré si vyžiadali operačné riešenie a operačné výkony v celkovej anestéze podľa § 9 ods.6 zvyšuje sa toto na dvojnásobok ustanovenej sadzby, teda celkový počet bodov bol stanovený na 60 bodov, z Lekárskeho posudku o bolestnom a o SSU vyhotoveného S.. K. V. M. Z. Y. je zrejmé, že boli stanovené nasledovné diagnózy: položka č. 338a - obmedzená pronancia predlaktia vpravo, počet bodov 50, položka 397 kývavosť kolenného kĺbu vpravo bez potreby ortopedického prístroja, počet bodov 200, položka č. 390 rotačná odchýlka stehennej kosti ľavo, piaty stupeň, počet bodov 50, položka č. 425, obmedzenie hybnosti základného kĺbu palca, počet bodov 70, položka č. 432b - operačná jazva do 31 až 50 cm, počet bodov 50 a položka č. 433a - keloidna jazva 5-30 cm², 100 bodov spolu v posudku určených 520 bodov, z Návrhu na uzavretie dohody o vyrovnaní z 2.6.2008 (č.l. 18) je zrejmé, že žalobca si svoj nárok uplatnil v súlade so zákonom priamo proti poisťovateľovi z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a to tak, že požadoval priznať celkové vyrovnanie vo výške 1 506 585,50 eur z dôvodov takto uplatnenom návrhu na uzavretie dohody o vyrovnaní uvedených, zo Znaleckého posudku č. 22/2010 S.. S. G. (č.l. 83) zo 20.5.2010 sú zjavné závery znalca, že znalec u žalobcu nezistil vážnu duševnú poruchu, ani vážnu duševnú chorobu v príčinnej súvislosti s úrazom. Bodové ohodnotenie ohodnocuje počtom 0 bodov, znalec má za to, že ferenzne - psychiatricky sa nejedná o trvalý a ďalšou liečbou neovplyvniteľných následok a zároveň znalec u žalobcu nezistil ľažkú psychickú poruchu a trvalé následky z psychiatrického hľadiska, ktoré by žalobcu obmedzovali v jeho živote, zo Znaleckého posudku č. 62/2012 S.. K. Š. z 25.7.2012 je zrejmé, že diagnosticky bolo konštatované, že u žalobcu sa jedná o post traumatickú stresovú poruchu mierneho stupňa, zo Znaleckého posudku č. 30/2014 spoločnosti FORENZA - znalecká organizácia psychiatrická spol. s r. o. zo dňa 18.8.2014 je zrejmé, že sa jednalo o znalecké dokazovanie za účelom odstránenia rozporov v záveroch Znaleckých posudkov vypracovaných v konaní znalcom S.. S. G. č. 22/2010 z 20.5.2010 a znalcom S.. K. Š. č. 62/2012 zo 25.7.2012 spočívajúcich v zodpovedaní otázky či duševná porucha, ktorou trpí žalobca je v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou z 30.3.2006. V uvedenom posudku, teda jeho závere sa uvádza, že sa znalec v plnom rozsahu prikláňa k záveru Znaleckého posudku S.. Š., že žalobca trpí na miernu formu PTSP (posttraumatickej stresovej poruchy) a táto u žalobcu je v príčinnej súvislosti s autonehodou, ktorej bol účastníkom čo znalec odôvodnil tak, že F. M. je vedený s diagnózou posttraumatická stresová porucha u ambulantného psychiatra od r. 2007. S.. Š. previedol podrobné vyšetrenie, údaje, ktoré získal od vyšetrovaného a porovnal s kritériami PTSP podľa MKCH - 10 a na základe toho podľa znalca správne diagnostikoval PTSP mierny stupeň. PTSP bola potvrdená aj psychologickým vyšetrením K.. H.. V priebehu vyšetrenia F. M. taktiež udával príznaky PTSP. Čo sa týka bodového ohodnotenia SSU taktiež znalec súhlasil s bodovým ohodnotením, ktoré previedol S.. Š.M. a ktoré prezentoval vo svojej výpovedi pred súdom 400 bodov, podľa položky 255 príslušnej vyhlášky, pretože sa jedná o mierny stupeň poruchy zvýšené o 100% s odôvodnením, že žalobca utrpel zdravotné postihnutie v mladom veku po dosiahnutí 20 roku veku, z Vyjadrenia žalovaného (č.l. 210) je zrejmé, že tento posledný znalecký posudok berie na vedomie a ďalej ho nerozporuje, pričom predmetné vyjadrenie bolo súdu doručené 30.10.2014, zo Znaleckého posudku č. 34/06 S.. Y. S. z 15.6.2006, v rámci trestného konania vyplýva, že tu sa okrem iného uvádza ako stručné zhrnutie zistených poranení otras mozgu ľahkého stupňa, pričom tento otras mozgu v zmysle platných predpisov kvalifikoval znalec v rámci odškodnenia za bolesť pri úraze 30 bodmi, z Vyjadrenia žalobcu (č.l. 217) je zrejmé, že žalobca sa s obsahom posudku stotožňuje v celom rozsahu a považuje ho za správny. Citujúc znenie § 420 ods.1, § 427 ods.1, § 444 O. z., § 4 ods.1,2,3,4, § 11 ods.5,6,7, § 15 ods.1,2 zák. č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 106 ods.1,2, § 517 ods.1,2 O. z., § 3 ods.1,2, § 4 ods.1,2, § 5 ods.5, § 10 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za SSU a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení financovaní zdravotného poistenia, o zriadení všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných

poisťovní, § 89 ods.1,2 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a uzavrel, že v danom prípade nárok žalobcu predstavuje nárok na náhradu škody na zdraví, ktorá bola spôsobená žalobcovi pri dopravnej nehode, pričom žalobca si svoj nárok uplatnil v súlade so zákonom priamo proti poisťovateľovi z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Okolnosti nehody, jej príčiny a zodpovednosť za nehodu neboli medzi účastníkmi sporné. Rovnako nebola sporná ani príčinná súvislosť medzi nehodou a poškodením zdravia žalobcu. Sporným však bol rozsah poškodenia zdravia žalobcu. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobcovi vznikla škoda na zdraví pri dopravnej nehode ku ktorej došlo 30.3.2006 a ktorú spôsobil vodič motorového vozidla Daewoo Lanos, že predmetné motorové vozidlo bolo v čase nehody poistené u žalovaného preto v zmysle § 15 zák. č. 381/2001 Z.z. si žalobca môže uplatňovať náhradu škody priamo proti žalovanému ako poisťovateľovi. Konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že zo strany žalovaného došlo k uhradeniu nároku škody za bolestné Oznámením z 13.6.2008 vo výške 271 260,- Sk čo zodpovedá počtu bodov 760 a zároveň z Oznámenia o poukázaní náhrady škody z 13.6.2008 je taktiež zrejmé, že žalovaný uviedol, že uhrádza nárok na náhradu škody za SSU vo výške 195 120,- Sk, pričom náhrada škody za SSU zodpovedala počtu bodov 520. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vyhodnotil, že okrem iného, medzi sporovými stranami zostali sporné dva nároky žalobcu a to rozdiel v bolestnom v rozdiel 90 bodov za položku č. 223 a to otras mozgu ťažkého, resp. ľahkého stupňa a taktiež rozporná bola položka SSU za rozdiel pri položke č. 255 a to vážne duševné poruchy žalobcu. Pri položke SSU a to č. 255 - vážne duševné poruchy táto bola preskúmaná viacerými znaleckými posudkami, že s posledným znaleckým posudkom kde došlo k ohodnoteniu tejto položky na 800 bodov obe sporové strany súhlasili a predmetný znalecký posudok ďalej nerozporovali. Z vyššie uvedeného dôvodu mal za preukázané a rovnako možno konštatovať, že medzi týmito sporovými stranami prestala byť rozporná aj samotná časť žalovanej sumy ohľadom vážnych duševných porúch žalobcu, pričom jej ohodnotenie sa sporovými stranami ustálilo na hodnotu 800 bodov. K zvýšeniu bodového ohodnotenia SSU, ktoré bolo priznané znalcom S.. Y. z 27.4.2007 vo výške 520 bodov o 50%, teda o sumu 520 bodov x 375,22 Sk = 195 120,- Sk so zvýšením odškodnenia o 50%, teda o sumu 3 238,40 eur predstavujúcich 97 560,- Sk má za to, že predmetný nárok bol premlčaný, pričom zároveň poukázal na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného a to na pojednávaní 8.10.2009 s tým, že sa stotožnil s názorom žalobcu, že čo sa týka predmetu konania, ktorý tvorí rozšírený nárok žalobcu procesným podaním z 15.9.2009 je zrejmé, že znalecký posudok z ktorého žalobca vychádzal pri uplatnení nároku bol vypracovaný 27.4.2007 a vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka považuje tento nárok, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania na strane žalovaného, za premlčaný. K spornej položke medzi stranami a to bolestného v počte 90 bodov k položke č. 223 - otras mozgu, ťažkého, resp. ľahkého stupňa konštatoval, že síce samotný žalobca súdu predložil lekársky posudok o bolestnom a SSU S.. K. V. zo 5.10.2006 (č.l. 15), avšak k uvedenému je možné konštatovať, že sa nejedná o „riadny“ znalecký posudok vyhotovený znalcom, ktorého by ustanovil súd, ale vzhľadom na obsahové náležitosti tohto listinného dôkazu je ho možné posudzovať iba ako odborné stanovisko a to aj vzhľadom na skutočnosť, že ho nevypracoval nestranný a nezaujatý znalec určený súdom, resp. toto písomné vyjadrenie nemá atribúty znaleckého posudku, teda má za to, že preukázanie bolestného v rozdiel 90 bodov nebolo zo strany žalobcu riadne preukázané a čo do predmetného rozdielu neuniesol dôkazné bremeno. V rámci hodnotenia dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti, poukázal pritom na vyhotovený znalecký posudok v konaní vedenom na tunajšom súde pod č.k. 3T/17/2008 a to Znalecký posudok č. 34/06 S.. Y. S. z 15.6.2006, ktorý spĺňa všetky atribúty nestranne vypracovaného znaleckého posudku v rámci trestného konania a to tak vzhľadom na jeho podrobný obsah, ako aj bližší čas vypracovania k momentu nehody. V tomto sa okrem iného uvádza ako stručné zhrnutie zistených poranení otras mozgu ľahkého stupňa, pričom tento otras mozgu v zmysle platných predpisov kvalifikoval znalec v rámci odškodnenia za bolesť pri úraze 30 bodmi. Vzhľadom na tieto skutočnosti má za to, že žalobca čo do bolestného v ním uplatnenom rozdiel 90 bodov pri položke č. 223 svoje dôkazné bremeno neuniesol. K uplatnenému nároku zo strany žalobcu v samotnej žalobe kde pôvodne okrem iného žiadal aj 50% navýšenie z pôvodne požadovaných 1500 bodov po vyhodnotení znaleckým posudkom ustálených sporovými stranami na 800 bodov uviedol, že možno konštatovať, že odškodnenie za SSU má vo svojej podstate predstavovať náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre život a životné úkony poškodeného pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb, alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. SSU je preto potrebné rozumieť jednak vylúčenie či obmedzenie účasti poškodeného na plnom osobnom a rodinnom, spoločenskom, politickom, kultúrnom a športovom živote, jednak sťaženie, či dokonca znemožnenie výkonu či voľby povolania, voľbu životného partnera, prípadne možnosti ďalšieho seabavzdelávania. V prípade SSU sa odškodnenie poskytuje, ak úraz má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného a pre uspokojovanie jeho životných

a spoločenských potrieb. K sťaženiu spoločenského uplatnenia teda dochádza, ak následkom úrazu, alebo iného poškodenia na zdraví, prípadne zhoršenia ich následkov nastanú v zdravotnom stave poškodeného také zmeny, ktoré majú preukázať nepriaznivé dôsledky pre životné úkony. Zvýšenie náhrady nad stanovený limit je prípustné iba v prípadoch hodných osobitného zreteľa, za ktoré treba považovať najmä prípady kedy možnosti poškodeného sú veľmi výrazne obmedzené, či celkom stratené v porovnaní s vysokou a mimoriadnou úrovňou jeho kultúrnych, športových či iných aktivít v dobe pred vznikom škody. Je potrebné vychádzať z ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej zvýšenie odškodnenia za SSU je vyhradené prípadom keď už poškodeného došlo k veľmi výraznému obmedzeniu, alebo k strate možnosti spoločenského uplatnenia v porovnaní s vysokou a mimoriadnou úrovňou jeho športových či iných aktivít v dobe pred vznikom škody, alebo vtedy keď pre následky úrazu je poškodený takmer vyradený zo života a keď jeho predpoklady na uplatnenie spoločnosti sú takmer stratené nie je schopný sám sa obslúžiť a podobne. Podľa názoru súdu v porovnaní s uvedenými prípadmi v danej veci zvýšenie odškodnenia za SSU o 50% nevystihuje rozsah, v akom je žalobca obmedzený v ďalšom živote a vo svojom uplatnení v spoločnosti. K uvedenému je rovnako za potrebné uviesť, že samotný žalobca nebol vyradený zo samotného pracovného pomeru. Sám potvrdil počas vykonaného výsluchu, že aj niekoľko mesiacov po úraze nastúpil na pracovisko do takej pracovnej pozície akú vykonával v čase pred samotným úrazom. Rovnako čo sa týka rozvrátenia spoločenského života čo do partnerských vzťahov došlo k zmene u samotného žalobcu, pričom tento už žije momentálne normálnym partnerským životom. Čo sa týka jednotlivých obmedzení do voľno-časových aktivít, teda čo do spoločenského, kultúrneho, resp. športového života toto sťaženie súd nepovažuje za natoľko závažné aby bolo podkladom pre žalobcom uplatňovaný nárok, pričom rovnako možno konštatovať, že toto sťaženie, tak ako ho presne opisoval žalobca, vyplynulo iba zo samotných výpovedí žalobcu (napr. skutočnosti čo ho dodatočného fyzického obmedzenia, ako znervózňujúce praskanie v sánke, nemožnosť kostrového zaťažovania z dôvodu zvýšenej úrazovosti) a tieto neboli podložené ďalšími listinnými dôkazmi (napr. znaleckými posudkami) resp. výpoveďami vierohodných svedkov. Aby mohol v zmysle § 5 ods.5 zák. č. 437/2004 Z.z. pristúpiť k zvýšeniu SSU do sumy maximálne o 50% je na to potrebné posúdiť takú skutočnosť, aby bolo možné vyhodnotiť, že sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa, pričom takým by malo byť najmä uznanie invalidity. Vzhľadom na obsah listinných dôkazov a výpoveď samotného žalobcu tak ako bolo vyššie uvedené je zrejmé, že u žalobcu nedošlo k uznaniu invalidity. Pri skúmaní SSU by v zásade mal vychádzať zo skutočnosti a to najmä z tých, aké aktivity pred poškodením zdravia poškodený absolvoval a s akými výsledkami. Rovnako by mal zhodnotiť, z ktorých aktivít bol celkom vyradený, resp. v ktorých aktivitách bol poškodený, či v danom prípade bol žalobca iba obmedzený, resp. ako sa tieto obmedzenia v aktivitách prejavili. Konštotoval, že kritérium na zvýšenie percentuálneho ohodnotenia SSU už zohľadnil samotný znalec v znaleckom posudku tak, že vzhľadom na vek, ktorý poškodený mal v čase vzniku škodovej udalosti a poškodenia jeho zdravia, teda cca 20 rokov došlo k samotnému bodovému navýšeniu o 50%. Súdu je zrejmé, že uvedené navýšenie ešte môže o ďalších maximálne 50% navýšiť, avšak samotný žalobca v čase poškodenia zdravia nevykonával také špecifické životné úkony, resp. nemal také aktivity, resp. spoločenské uplatnenie, z ktorých by v zásade bol úplne vyradený, resp. vo veľkej časti obmedzený, pričom takéto obmedzenia sa v jeho aktivitách prejavili v nízkom rozsahu. V zásade žalobca uvádza, že žil bežným spoločenským životom, stýkal sa s priateľmi, pričom športoval tým spôsobom, že sa jednalo o športové aktivity voľno-časového charakteru ako cyklistika, resp. turistika. Žalobca sám uvádzal, že predmetné športy prestal vykonávať z dôvodu, že sa obáva vzniku ďalších možných úrazov, pričom je zrejmé, že predmetná škodová udalosť na jeho zdraví nezanechala také ťažké následky, ktoré by mu neumožňovali vykonávať voľno-časové aktivity vo veľmi podobnom rozsahu ako ich vykonával pred škodovou udalosťou. Rovnako čo sa týka samotného obmedzovania v šoférovaní toto bolo skôr v istom období psychického rázu (žiadne fyzické znevýhodnenie v súvislosti s nehodou), pričom samotný žalobca nepoprel, žeby vôbec nemohol viesť motorové vozidlo, toto často krát vedie, avšak iba na krátke cesty, pričom pri dlhých cestách požaduje o pomoc priateľov, resp. známych. Pripustil, že došlo k vzniku istých obmedzení v samotných aktivitách žalobcu, avšak tieto vzhľadom na svoj rozsah, charakter a intenzitu nemožno považovať za prípady hodné osobitného zreteľa a podľa názoru súdu postačuje v rámci odškodnenia žalobcu navýšenie o 50% samotným znalcom z pôvodného bodového ohodnotenia v rámci veku žalobcu, ktorý v čase nehody mal. Zamietol žalobu aj v časti čo sa týka úroku z omeškania, kde priznal na zaplatenie úroku z omeškania výšku 5,75% z toho dôvodu, že tento je priznaný od 19.8.2012 z dôvodu, že v tom čase bol zákonný úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba ECB. Dátum 19.8. súd určil tak, že výška priznaného bodového ohodnotenia už bola stanovená posudkom S. Š. na 800 bodov, pričom tento rozsudok následne bol žalovaným namietaný, avšak posudkom posledným, spoločnosti FORENZA bolo len potvrdených pôvodných 800 bodov, teda nebol priznaný nárok týmto

posudkom následne zmenený, to znamená že došlo len k potvrdeniu toho, čo už bolo v predchádzajúcom posudku uvedené. Tá skutočnosť, že posudok S.. Š. bol žalovaným rozporovaný, ktorá skutočnosť sa však nepotvrdila, nemôže padať na vrub žalobcu. Žalovaný sa týmto dozvedel o výške náhrady škody, túto skutočnosť následne len potvrdil posudok spoločnosti FORENZA a teda žalovaný mal a mohol od uvedeného momentu škodu uhradiť. Dátum 19.8. súd stanovil tak, že vychádzal zo skutočnosti, že dňa 3.8.2012 si prevzal tento posudok žalovaný, pričom v zmysle zákona a jeho vyššie citovaných ustanovení o povinnom zmluvnom poistení má žalovaný lehotu 15 dní na plnenie odkedy sa dozvedel o výške náhrady škody. Nestotožnil s právnym názorom žalovaného čo do príslušenstva pohľadávky, podľa ktorého názoru žalovaného, sa jedná o istý špecifický typ vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v zmysle § 11 zák. č. 381/2001, ktorý je potrebné vykladať podľa žalovaného tak, že poisťovateľ sa nedostáva do omeškania z dôvodu ak si v zmysle ustanovení vyššie uvedených paragrafov riadne a včas splní oznamovaciu povinnosť voči žalobcovi. Má za to, že § 11 vyššie citovaného zákona nemožno striktno vykladať tak, ako ho vykladá žalovaný z dôvodu, že žalovaný by v tomto prípade neunesol žiadne riziko za nesprávny postup pri vykonaní likvidácie poistnej udalosti. V takom prípade by postačovalo oznámiť vyriešenie poistnej udalosti a vydať plnenie, pričom aj keby toto oznámenie ako aj samotné plnenie a jeho výška boli nesprávne nebol by žalovaný sankcionovaný príslušenstvom, teda úrokom z omeškania. K výkladu § 11 zák. č. 381/2001 Z. z., považuje za potrebné poukázať na rozhodnutie ÚS SR č. IV. ÚS 1/2014 (z ktorého odôvodnenia citoval). Teleologickým a systematickým výkladom § 11 zák. č. 381/2001, dospel k názoru, že toto nemožno vykladať striktno tak, že ak poisťovateľ iba formálne nesplní povinnosť podľa ods.5, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Pričom podľa ods.5 by si poisťovateľ formálne splnil povinnosť ak by poisťovateľ bez zbytočného odkladu začal prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončil prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámil poškodenému nesprávnu výšku poistného plnenia, respektíve poskytol poškodenému vadné písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytol poškodenému vadné písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody. Zároveň sa vyjadril k ohodnoteniu jednotlivého bodu a to tak, že skutočnosť, že k prvému bodovému ohodnoteniu došlo v lekárskom posudku o bolestnom v októbri 2006 suma 2% z priemernej mesačnej mzdy za rok 2005 predstavuje sumu 345,48 Sk a vzhľadom „k tomu“, že k bodovému ohodnoteniu v lekárskom posudku o SSU psychiatrickému ohodnoteniu došlo v máji r. 2008 suma 2% z priemernej mesačnej mzdy za rok 2007 predstavuje 402,92 Sk. Predmetná skutočnosť nebola rozporovaná žiadnou zo sporových strán, teda bolo potrebné vychádzať z výpočtu za 1 bod vo výške 345,48 Sk, resp. 402,92 Sk. Z vyššie uvedených dôvodov súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal žalovaného na uhradenie sumy 10 700,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% od 19.8.2012 do zaplataenia s tým, že v zostávajúcej časti, ako aj časti úrokov z omeškania súd žalobu zamietol z vyššie uvedených dôvodov. Rozhodnutie o trovách konania odložil v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. a rozhodne o nich do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná vo výroku, ktorým súd rozhodol o príslušenstve pohľadávky v zmysle § 201, § 205 ods.1 O. s. p. (ich znenie citovala). Proti časti výroku, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 10 700,- eur, ako aj výroku, ktorým v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, sa neodvolala. Podané odvolanie odôvodnila nasledovne: Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, čím sú dané odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d) a f) O. s. p.. Výrok o priznaní úroku z omeškania od 19.8.2012 do zaplataenia, súd odôvodnil tým, že výška priznaného bodového ohodnotenia bola stanovená posudkom S.. Š. na 800 bodov, pričom aj keď tento posudok bol žalovaným namietaný, avšak posledným posudkom spoločnosti FORENZA bolo 800 bodov len potvrdených, teda nebol priznaný nárok týmto posudkom následne zmenený, to znamená, že došlo len k potvrdeniu toho, čo už bolo v predchádzajúcom posudku uvedené. Podľa názoru súdu tá skutočnosť, že posudok S.. Š. bol žalovaným rozporovaný, ktorá skutočnosť sa však nepotvrdila, nemôže padať na vrub žalobcu. Súd má za to, že žalovaný sa týmto dozvedel o výške škody, túto skutočnosť následne len potvrdil posudok spoločnosti FORENZA a teda žalovaný mal a mohol od uvedeného momentu škodu uhradiť. S takýmto rozhodnutím súdu nesúhlasí, má zato, že súd I. stupňa nesprávne posúdil žalobcom uplatňovaný nárok na príslušenstvo pohľadávky, a to jednak s poukazom na špeciálny právny predpis, t.j. zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorý v § 11 upravuje povinnosť poisťovateľa hradiť úroky z omeškania, ako aj s poukazom na dobu ustálenia výšky bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Ďalej citovala znenie § 4 ods.1, § 15 cit. zákona. Z logického ako aj gramatického výkladu a aj z odkazu v

texte zákona k § 15 ods.1 je bez akýchkoľvek pochybností zrejme, že povinnosť nárok preukázať u toho kto má právo na plnenie v zmysle § 799 ods.2 Občianskeho zákonníka v sebe zahŕňa povinnosť bez zbytočného odkladu písomne oznámiť, že nastala poisťná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. V zmysle § 11 ods.6 poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia (ods.7). Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods.6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (ods. 8). V zmysle § 797 ods.3 O. z. plnenie je splatné do 15 dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť, pričom vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu. Aby poisťiteľ mohol začať so šetrením dôvodu a výšky plnenia, treba aby boli splnené povinnosti v zmysle § 799 ods.2 O. z., pričom o to, aby sa vyšetrenie mohlo vykonať riadne a včas sa musí pričiniť aj ten, kto má právo na plnenie v prípade, ak ho poisťovateľ o to požiadal resp. ak ho požiadal o súčinnosť. Po tom, čo si žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil u nej nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia za psychické poruchy predložením lekárskeho posudku, pre overenie správnosti vykonaného hodnotenia požiadala žalovaná písomne žalobcu o predloženie lekárskej dokumentácie z odboru psychiatrie. Žalobca na túto výzvu žalovanej nereagoval, naopak svoj nárok si uplatnil podaním žalobného návrhu na konajúcom súde. Keďže žalobca napriek písomným výzvam žalovanej nedoručil doklady potrebné pre posúdenie dôvodnosti ním uplatneného nároku, preto nebolo možné nárok posúdiť inak, než tento považovať za nepreukázaný v zmysle § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. a písomne o tomto upovedomiť žalobcu. Z uvedeného je zrejme, že aj táto negatívna odpoveď je splnením zákonnej povinnosti žalovanej v zákonnej lehote, čo vylučuje aplikáciu § 11 ods.8 citovaného zákona. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok KS Košice sp. zn. 11Co 219/2011, KS Banská Bystrica sp. zn. 17Co 355/2011). Tak ako uviedla vo svojich vyjadreniach v konaní, žalobca až v prebiehajúcim súdnom konaní na výzvu súdu dodatočne doručil žalovanej lekárske správy z odboru psychiatrie, avšak tieto neodôvodňovali správnosť žalobcom predloženého hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia položkou 255. Túto skutočnosť, t.j. nesprávnosť vykonaného hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, potvrdili i závery súdom nariadeného znaleckého dokazovania S.. S. G., znalcom z odvetvia psychiatrie, podľa ktorých znalec u žalobcu nezistil žiadnu duševnú poruchu ani duševnú chorobu v príčinnej súvislosti s úrazom. Vzhľadom na to, že závery tohto znaleckého posudku boli namietané žalobcom, súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom S.. K. Š., ktorý uviedol, že „sa záverom prikláňa k názoru, že u žalobcu došlo v dôsledku utrpeného úrazu k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy mierneho stupňa“. Z uvedeného je takto nepochybne zrejme, že za daného skutkového stavu, t.j. existencie dvoch v konaní vypracovaných znaleckých posudkov znalcami súdom ustanovenými s rozdielnymi znaleckými závermi (prvý hovorí o neexistencii duševných porúch v príčinnej súvislosti s úrazom, druhý „sa prikláňa“ k názoru, že u žalobcu došlo v dôsledku utrpeného úrazu k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy mierneho stupňa), takto nie je možné prisvedčiť súdu, že žalovaná sa vypracovaním znaleckého posudku S.. Š. (t.j. druhého znaleckého posudku) dozvedela o výške škody, a teda mala a mohla od uvedeného momentu škodu uhradiť. Výsledky v tom čase súdom vykonaného dokazovania znaleckými posudkami S.. G. M. S.. Š., nemohli ani slúžiť ako podklad pre meritórne rozhodnutie súdu vo veci, a preto aj mal konajúci súd za to, že je potrebné doplniť dokazovanie nariadením kontrolného znaleckého dokazovania znaleckou organizáciou z uvedeného odboru a odvetvia. Až kontrolným znaleckým posudkom vypracovaným znaleckou organizáciou FORENZA bol ustálený rozsah následkov na duševnom zdraví žalobcu. Vychádzajúc z uvedeného je v predmetnej veci nepochybne, že výška bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia za psychické poruchy bola ustálená až rozhodnutím súdu, vychádzajúc zo záverov v konaní nariadeného kontrolného znaleckého dokazovania, a preto sa pred dňom rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci, ktorým bola ustálená výška bodového

ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, žalovaná nemohla dostať do omeškania s plnením náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenej na základe rozhodnutia súdu.

V zmysle vyššie uvedeného je takto zrejmé, že žalovaná poskytla poisťné plnenie tak, ako jej to svojou (ne)súčinnosťou žalobca umožnil, preto nie je možné dôvodiť tým, že by poisťovateľ nesplnil svoju povinnosť uloženú zákonom a preto by bol podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného právneho predpisu (rozsudok KS Košice sp. zn. 11Co 219/2011, KS Banská Bystrica sp. zn. 17Co 355/2011). Má tak za to, že v danom prípade ani nárok na príslušenstvo nebol uplatnený po práve a správnym bolo návrh žalobcu aj v tejto časti ako nedôvodný zamietnuť. Na základe vyššie uvedeného tak navrhla, aby odvolací súd po zvážení dôvodov jej odvolania tomuto v celom rozsahu vyhovel a napadnuté rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že žalobný návrh v časti uplatňovaného príslušenstva pohľadávky zamietne a žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania.

4.Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5.Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6.Rozsudok, okrem výroku o príslušenstve pohľadávky, nebol odvolaním napadnutý a ostatné výroky nadobudli právoplatnosť (§367ods.1,3 CSP), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

7.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok v rozsahu napadnutom odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8.Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. zodpovedá § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a týka sa chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

9.Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

10.Žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. zodpovedá § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§365 ods.1 písm. h)]

je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

11.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

12.Podľa § 11 ods.5 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

13.Podľa § 11 ods.6 zák. č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

14.Podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 5, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

15.Podľa § 7 ods.3 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, o vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať poškodený.

16.Podľa § 7 ods.4 zák. č. 437/2004 Z. z. o vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať aj fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá, alebo poskytovateľ náhrady, iba ak im poškodený dá súhlas.

17.Podľa § 7 ods.6 zák. č. 437/2004 Z. z. ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

18.Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dodáva, že k priznaniu príslušenstva žalovanej pohľadávky je v prvom rade potrebné spoľahlivo zistiť, kedy sa pohľadávka žalovanej stala splatnou a preto je potrebné preskúmať, či žalobca svoj nárok proti poisťovateľovi (žalovanej) náležite uplatnil a preukázal a či mu vzniklo právo požadovať úrok z omeškania.

19.V prejednávanej veci nie je sporné, že žalobca požiadal žalovanú o uzatvorenie dohody o vyrovnaní z 2.6.2008 (č.l. 18), doručená žalovanej 4.6.2008 (vyplývalo z vyjadrenia žalovanej na č. l. 34). S návrhom o. i. predložil žalobca aj posudky o SSU z 27.4.2007 a 12.5.2008, na základe ktorých si nárok uplatňoval. Z obsahu spisu je zrejmé, že strany sporu dohodu neuzatvorili, pričom žalovaná na svoju obranu uvádza, že žalobcu vyzvala na predloženie zdravotnej dokumentácie preukazujúcej dôvodnosť nároku. Odvolací súd je toho názoru, že na predloženie požadovaných dôkazov nemala nárok, keďže bol jej predložený posudok. V prípade, ak žalovaná z nejakého dôvodu nesúhlasila s predloženými lekárskejšími posudkami mala postupovať v súlade s § 7 ods.6 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za SSU, teda dať si vypracovať znalecký posudok podľa zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná nepreukázala, aby uvedeným

spôsobom postupovala, je teda možné uzavrieť, že si nespĺnila svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona (§ 11 ods.5 zák. č. 381/2001 Z. z.) a v zákonom určenom čase plnenie nerealizovala.

20. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania podľa § 517 ods.2 O. z. je omeškanie s plnením peňažného dlhu a základom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na plnenie, zročnosť (splatnosť) pohľadávky. Pohľadávka žalobcu proti žalovanej sa stala splatnou podľa § 11 ods.5,6 zák. č. 381/2001 Z. z., to znamená, že žalovaná mala ukončiť šetrenie do 2.9.2008 a plniť do 18.9.2008 a počnúc 19.9.2008 sa dostala do omeškania s plnením. Možno uzavrieť, že v časti základu sa žalovaná dostala, do omeškania a teda je povinná platiť úrok z omeškania. Vzhľadom na skutočnosť, že súd v rozsudku určil deň omeškania k 19.8.2012, pričom žalobca odvolanie nepodal (aj keď v návrhu žiadal priznať úrok z omeškania od 1.7.2008), v súlade so zásadou zákazu reformationis in peius (zákazu zmeny k horšiemu v neprospech odvolateľa), podľa ktorej nemožno zmeniť rozhodnutie v neprospech účastníka, ktorý odvolanie podal a v prospech účastníka, ktorý odvolanie nepodal a tým podstatne zhoršiť postavenie odvolateľa, výrok o príslušenstve pohľadávky bol potvrdený.

21. Nad rámec uvedeného odvolací súd je toho názoru, že nárok na príslušenstvo k pohľadávke žalobcu by vzniklo právoplatnosťou resp. vykonateľnosťou rozhodnutia, len vtedy, ak by nebola ustálená zodpovednosť škodcu za vzniknutú škodu, prípadne výška škody, resp. navýšenie pôvodnej sumy by záviselo od úvahy súdu. V danom prípade súd len potvrdil žalobcovi žiadaných základných 800 bodov. Ak by došlo k inému výkladu § 11 ods.7 zák. č. ustanovenie by stratilo opodstatnenie.

22. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej

zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.